

**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In die resurrectionis d[omi]ni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

enim nisi in his que corporaliter et circūscriptive sunt in loco. q̄ si totum est alicubi nihil eius sit extra. sed hoc in deo locū nō habet. Unde augu. dicit in lib. de symbolo. Non p̄ diversa tēpora vel loca dicimus xpm̄ esse ubiq̄ totū vt modo ibi totus sit et alio tempore alibi totus. sed vt semper ubiq̄ sit totus.

In die resurrectionis legitur euangeliū. In illo tpe. Maria magdalenē et. Mar. xv. possunt disputari sequentes questiones. **Q**uāda. vtrū necessarium fuit xpm̄ resurgere. **Q**uāda. vtrū veniens fuit xpm̄ tertia die resurgere. **Q**uāda. vtrū totus sanguis q̄ per eū fusus est pro humana redēptione sit in resurrectione reassumptus.

De primas questionez sic p̄cedit. Cij. p. q. liij. ar. j. Et videtur q̄ nō fuit necessarium xpm̄ resurgere. Primo sic. Dicit damascenus in. iij. lib. Resurrectio est eius quod cecidit et dissolutum est iterata resurrectio. sed

xps non cecidit per peccatū neque corpus eius dissolutum est. ergo nō p̄venit ei resurgere. **Q**uāda. sic. ea que circa humanitatem sunt acta ad nostrā salutē ordinantur. sed sufficiebat ad nostrā salutē passio xpi per quā sumus liberati a culpa et a pena. nō ergo fuit necessarium q̄ xps a mortuis resurgeret. **Q**uāda. sic. confirmat ratio p̄cedēs. Post vltimā p̄sumptionē nō est aliud necessarium. sed vltimā cōsummatio facta est in passione. qz tunc dicit. Cōsummatū est. Job. xix. ergo nō fuit necessarium q̄ postea resurgeret. **Q**uāda. In oppositum est euangeliū p̄sens ubi dicitur. Surrexit nō est hic. et illud Luc. ultimo. Oportebat xps pati et a mortuis resurgere. **Q**uāda. Ideo dicendū sub certis cōclusionibus. **Q**uāda. Prima conclusio. q̄ necessarium fuit xpm̄ a mortuis resurgere. que conclusio p̄t̄ p̄mo ex illo apli. j. Cor. xv. Si xps non surrexit inanis est fides nostra. sed sine fide nō iustificamur. ergo necessarium fuit xpm̄ resurgere. preter ea necessitas resurrectionis xpi colligit̄ ex multis. Primo ad cōmendationē diuine iusticie ad quā p̄tinet exaltare illos q̄ propter deū se humiliauerūt. s̄m̄ illud Luc. j. Deposuit potētes. et exaltauit humiles. qz igit̄ xps p̄pter caritatē et obedientiā dei se humiliavit vsq̄ ad mortē crucis. oportebat q̄ exaltaret a deo vsq̄ ad gloriosā resurrectionē.

In die resurrectionis domini.

Secundo fuit necessarium ad fidei nostre instructionem. quia per eius resurrectionem confirmata est fides circa divinitatem christi. quia ut dicitur. i. Cor. vlt. Si crucifixus est ex infirmitate nostra vivit ex virtute dei. Tertio fuit necessarium christum resurgere ad sublevationem spei nostre. quia dum videmus christum resurgere qui est caput nostrum. speramus et nos resurrecturos. Unde dicitur. i. Cor. xv. Si christus predicat quod resurrexit a mortuis. quomodo quidam dicunt in vobis quoniam resurrectio mortuorum non est. Et iob. xii. Scio per certitudinem fidei quod redemptor meus. i. christus vivit. a mortuis resurgens. et ideo in novissimo die de terra surrecturus reposita est hec spes mea in sinu meo. Quarto fuit necessarium ad informationem vite fidelium. secundum illud ad Romanos. vj. Quo modo christus resurrexit a mortuis per gloriam patris. ita et nos in novitate vite ambulemus. Quinto fuit necessarium ad complementum nostre salutis. quia sicut per hoc quod mala sustinuit moriendo ut nos liberaret a malis. ita glorificatus est resurgendo ut nos promoveret ad bona. secundum illud Romanos. iij. Traditus est propter delicta nostra et resurrexit propter iustificationem nostram. **¶** Secunda conclusio (que ponitur iij. par. q. liij. ar. j.) Christus post resurrectionem habuit verum corpus. **¶** Ista conclusio patet primo sic.

Christus vere resurrexit ut dictum est sed ad hoc quod sit vera resurrectio oportet quod idem corpus eidem anime uniret. et quia veritas nature corporis est ex forma. consequens est quod corpus christi post resurrectionem verum corpus fuerit et eiusdem nature cuius fuerat prius. Si autem corpus fuisset fantasticum non fuisset vera resurrectio sed apparitio. **¶** Tertia conclusio (que habetur vii. sup. ar. ij.) Corpus christi resurrexit gloriosum. **¶** Ista conclusio ostenditur ratione. quia resurrectio christi fuit exemplar et causa nostre resurrectionis ut habetur. i. Cor. xv. Sicut autem habebunt in resurrectione corpora gloriosa sicut dicitur ibidem. Quod seminatur in mortalitate surget in gloria. unde cum causa sit prior causato et exemplar exemplato. multo ergo magis corpus christi fuit gloriosum. **¶** Quarta conclusio. christus resurrexit resurrectione perfecta priusquam quicumque alius resurgeret. **¶** Ista conclusio patet ex illo. i. Cor. xv. christus resurrexit a mortuis primus et dignitate surrexit. **¶** Ratione que habetur. iij. par. q. liij. arti. iij. sic. **¶** Resurrectio est reparatio a morte in vitam. Dupliciter autem aliquid reparatur a morte. Uno modo solius a morte in actu. ut si aliquid vivente incipiat qualitercumque post mortuum fuerat. Alio modo ut aliquid liberetur non solum a morte sed a necessitate. et quod plus est a possibilitate moriendi et hec est vera et perfecta resurrectio. **¶** Quarta

aliquis uiuit subiectus necessi-
tati moriēdi quodāmodo mors
ei dñatur & sic p̄t q̄ illa resurre-
ctio qua q̄s eripit solū ab actua-
li morte est resurrectio impfe-
cta. Loquēdo ergo de resurre-
ctione perfecta x̄ps est p̄mus re-
surgentiū. qz ipse resurgēdo p̄i-
mo peruenit ad vitā penitus im-
mortalē. s̄m illud Rom. vj. x̄ps
resurgēs a mortuis iam nō mo-
ritur. sed resurrectione imperfe-
cta quidam alij surrexerūt ante
x̄pm ad premonstrandū quasi in
quodā signo resurrectionē ipsi.
Unde illi q̄ resuscitati sunt in
veteri testamēto. & illi q̄ sunt re-
suscitati a x̄po sic redierūt ad vi-
tam vt iterū morerent. ¶ Ad ra-
tiones in oppositū. ¶ Ad primā
r̄s̄idetur negādo p̄nam. Et ratio
est. qz lz x̄ps nō ceciderit p̄ pec-
catum. cecidit tñ per mortē. qz
sicut peccatū est casus a iusticia
ita mors est casus a vita. Simi-
liter lz corpus x̄pi nō fuerit dissol-
utum per incinerationē. ipsa tñ
separatio aie a corpore dissolu-
tio quedā fuit. ¶ Ad scđam re-
spōdetur q̄ etiā resurrectio x̄pi
operata est nostrā salutē. sed pas-
sio x̄pi operata est nostrā salutē
pprie loquendo q̄tum ad remo-
tionē malozū. resurrectio autē
q̄tum ad inchoationē & exem-
plar bonozum. ¶ Ad tertiam re-
spondetur negando p̄sequentia.
Et ratio est. quia lz in morte fa-
cta sit cōsummatio omniū eozū
que exigebatur ad satisfactionē

que quidem non est facta per re-
surrectionem. nihilomin⁹ in re-
surrectione facta est consum-
matio q̄tum ad perfectionem
in bono &c.

D secundaz
questionē sic
proceditur. &
videt q̄ non.
fuit cōueniēs
christū resur-
rexisse tertia

die. ¶ Primo sic. mēbra debent
capiti conformari. sed nos qui
sumus membra christi non re-
surgimus tertia die. sed nostra
resurrectio differtur vsq̄ ad fi-
nem mundi. ego videtur q̄ x̄ps
qui est caput nostruz non debue-
rit tertia die resurgere. ¶ Secū-
do sic vt habet. iij. sen. di. xxi. q.
ij. ar. ij. Separatio anime a cor-
pore in x̄po nō fuit facta nisi p̄-
pter redemptionē humane na-
ture. sed in instanti mortis redē-
ptio soluto precio completa est
ergo debuit statim resurgere et
nō differre vsq̄ in diem tertiā.
¶ Tertio sic. dies videtur inci-
pere ab ortu solis qui sua p̄sen-
tia diem causat. sed ante solis
ortum x̄ps resurrexit. Dicit em̄
Joh. xi. q̄ vna sabbatorum ma-
ria magdalena venit mane cum
adhuc tenebre essent ad monu-
mentum. & tunc christus iam re-
surrexerat. et vidit reuolutum
lapidē a monumento: ergo chri-
stus non resurrexit tertia die.

In die resurrectionis domini.

Quarto sic dicitur Matt. xij. Sicut io nas fuit in ventre ceti. sic filius hominis in corde terre tribus dieb? & tribus noctibus. ergo videtur qd nō resurrexit tertia die. s; q̄rta vel quinta. ¶ Qui to sic. nōr contra diez diuiditur. Sed dicit gregorius in omelia huius diei. Christus de nocte surrexisset sicut sanlon de nocte portas gaze tulit. Judic. xvj. ergo videtur qd xps nō resurrexit tertia die s; secūda nocte. ¶ In oppositū est qd in simbolo canitur. Et resurrexit tertia die. Et Mat. xx. Tradet eū gentib? ad illudendum &c. sequit. Et tertia die resurget. ¶ Rūdeo dicendū sub ista conclusione. qd xps conuenienter resurrexit tertia die. ¶ Que conclusio sic ostenditur. ¶ Cij. parte. q. liij. arti. ij. ¶ Resurrectio christi sicut dictum est in questione precedenti necessaria fuit ad instructionem fidei nostre. Est autem fides nostra & de diuinitate et de humanitate xpi non enim sufficit alteruz sine altero credere. & ideo ad hoc qd confirmaretur fides diuinitatis ip sius. opz qd cito surgeret & ei resurrectio nō differretur vsq; ad finem mūdi. Ad hoc aut qd confirmaret fides de veritate humanitatis et mortis eius oportuit moram esse inter mortem & resurrectionem. Si em̄ statim post mortez resurrexisset videri posset qd eius mors vera nō fuerit. & per consequens nec resurrectio vera. Ad veritatem autem mortis xpi sufficiebat qd vsq; ad tertiam diē eius resurrectio differret. qz nō cōtingit quin infra hoc tempus in homine qui mortuus videt cum viuat appareat aliqua indicia vite. ¶ Ostenditur etiaz ex alijs conuenientia ista. Tum quia per hoc qd resurrexit tertia die comendat pfectio terrarū qui est numerus ois rei. ut pote habens principiu mediū finem. ut dicit primo de celo & mundo. Ostenditur etiam in hoc sū mysterium. qz christus vniuersa sua morte corporali que fuit huiusmodi propter iusticiam duas nostras mortes destruxit. s. corporis & anime que sunt tenebrose propter peccatus. & ideo vna die integras et duabus noctibus permansit in morte. ut dicit Augus. in. iij. de trinitate. Per hoc etiam significatur qd per resurrectionez christi tertiu tempus incipiebat. ¶ Primum fuit ante legem. secundum sub lege. tertiu sub gratia. Incepit etiam in resurrectione tertius status sanctorum. Nam primus fuit sub figuris legis. Scds sub veritate fidei. Tertius sub eternitate glorie. quā resurgendo inchoauit. ¶ Ad istas rationes in oppositum. ¶ Ad primā rīdetur negādo consequentiam. Et ratio est. qz h; caput & membra conformantur in natura. non tamen in virtute. Et cōtinentior enī est virtus capitis qd membrorum. & ideo ad demō-

Quarto sic dicitur Matt. xij.

Quarto sic dicitur Matt. xij.

strandū excellentiā virtutis xp̄i
 cōueniens fuit ipsum tertia die
 resurgere aliorū resurrectione
 dilata vsq; ad finē seculi. Ad
 scđam respōdetur negādo p̄nas
 ⁊ ratio est. qz nō solum oportet
 bat q̄ per mortē fieret redēptio
 sed ad hoc q̄ redēptionis eius
 participes essemus oportuit q̄
 veritas mortis eius nobis ostē
 deretur. qđ non fuisset si statim
 post mortē resurrexisset. Ad
 tertiā respōdetur. q̄ dies diuer
 sis modis accipitur. Aliqñ pro
 die naturali qui cōtinet spaciū
 xxiij. horarū vnde includit dies
 ⁊ noctem. Aliqñ pro die artifi
 ciali q̄ est latitudo solis sup terrā.
 Loquēdo ergo de die artificia
 li sic. xp̄s fuit mortuus vna die
 integra. s. die sabbati ⁊ duabus
 noctib⁹ integris. s. p̄cedente die
 sabbati ⁊ sequēte ⁊ adhuc plus
 scz per quādā partē ferie serte.
 Sic loq̄tur augu. sup. ⁊ glo. Ro
 ma. vj. que dicit. Quiesuit in se
 pulcro vna die ⁊ duab⁹ noctib⁹.
 qz nostrā duplicē vetustatē sua
 simpla cōsumplit. Si hō loqui
 mur de die naturali. sic accipiē
 do partē pro toto fuit mortuus
 tribus diebus ⁊ trib⁹ noctibus
 sicut dicit matthei. xij. Illa enī
 pars diei passionis xp̄i a nona ⁊
 deinceps cōputat̄ pro vna tota
 die naturali cui⁹ est pars. vnde
 computat̄ pro vna die artificia
 li ⁊ pro vna nocte. Similit̄ nox
 post sabbatū computatur pro to
 ta die naturali sequēti. ⁊ sic com

putatur pro vna die ⁊ pro vna no
 cte artificiali. quibus si coniun
 gatur vna dies integra. scz dies
 sabbati ⁊ vna nox integra. scilz
 nox p̄cedens. inuenitur q̄ xp̄s
 fuit mortuus tribus dieb⁹ ⁊ tri
 bus noctib⁹. Ad quartā respō
 sio patet ex dictis. Ad quintā
 respōdetur q̄ xp̄s dicitur resur
 rexisse in crepusculo qñ adhuc
 est lux tenebris permixta ⁊ ideo
 aliquādo dicit̄ q̄ resurrexit in
 die. aliquādo in nocte. dictū autē
 in euangelio p̄senti orto iam so
 le. non est sic accipiēdū tanq̄ sol
 ipse videretur super terram. sed
 tanq̄ eo p̄mo veniēte in has
 partes. vt dicit san. tho. liij. p. q.
 liij. ar. ij. ad tertium.)

D tertiam
 questionem in
 qua queritur.
 vtrū tot⁹ san
 guis christi q̄
 in passioe ei⁹
 effusus est p̄
 humana redemptioe ad corpus
 eius redierit in resurrectione.
 (sicut asseritur. iij. par. q. liij. ar.
 iij. ad tertium.) Et videtur q̄ non.
 Primo sic. in aliqb⁹ ecclesijs
 sanguis xp̄i dicitur adhuc ho
 die cōseruari. ergo nō totus san
 guis xp̄i in eius resurrectione
 ad corpus rediit. cōsequētia vi
 detur nota. Scđo cōfirmādo
 arguitur. Si totus redierit. se
 quitur error in ecclesia. qz in ali
 quibus ecclesijs in q̄bus esse dicit̄

In die resurrectionis domini.

citur adoratur. qd esset error. si totus sanguis effusus in ei⁹ passione in eius resurrectione redisset. ergo rē. ¶ Tertio sic. sanguis xpi est vn⁹ de quattuor humoribus. si ergo sanguis xpi effusus in passione totus in resurrectione redijt. pari ratione alij humores ex quibus causat corruptio in corporibus aialium. tunc sequeretur qd corpus xpi post resurrectionē fuisset corruptibile. quod est erroneū. ergo rē. ¶ In oppositū arguitur. quicqd fuit in xpo de veritate nature assumpte redijt ad xpm in resurrectione. aliter nō fuisset perfecta resurrectio si nō fuisset reintegratum quicquid per mortē ceciderat. Unde et dñs fidelibus suis promisit dicens Matth. x. Omnes capilli capitis vestri numerati sunt. et Luc. xxi. Capill⁹ de capite vestro non peribit. sed totus sanguis xpi qd fuit in passione xpi pertinebat ad naturam corporis xpi quia si pars fuit de veritate humane nature et totū: quia eadem est ratio de toto et de parte. ergo totus sanguis xpi in passione effusus in resurrectione fuit reassumptus. ¶ Respondeo dicendū circa hanc questionem. qd duo sunt modi dicendi. Quidā volunt dicere qd nō est necesse dicere qd totus sanguis xpi in passione effusus sit reassumptus in resurrectione. Unde franciscus de maronis in quodam sermone suo hmoi videtur

opinionis. ad quam fundandam permittit quedā que non videntur nobis bene dicta. vt ostendat per singula. Primo quidē diffinguit quattuor separatiōes. et dicit qd secunda separatio fuit humanitas a diuinitate prout humanitas dicit aliquid resultans ex vnione anime et corporis. propter hoc dicit in cruce clamare xpm. Deus de⁹ me⁹ vt quid dereliquisti me. Matth. xxvi. Istud in primis nō videtur nobis bene dictum qd humanitas fuerit separata a diuinitate. Pro quo notat qd differt cessatio vnionis et separatio vnitor. Cessat em vnio aliorum p defitionem alicuius extremorum. sed separatio nō est nisi eorum que manet postq soluta est eorum vnio. Unde forme naturales alie ab aia rationali qd corruptio compositi. non dicuntur separari a materia. sed sola aia rationalis dicitur separari qz remanet soluta vnione ei⁹ a corpore. Et ideo cū in morte xpi humanitas prout dicit aliquid resultans ex vnione anime et corporis non maneat dissoluta vnione anime et corporis sed desinat esse. nō est pprie dicenda separari a diuinitate. Preterea qd dicit qd de tali separatione loquat illud euangelium. Matth. xxvi. Deus meus quare me dereliquisti. nō dicit verum. quoniam angustinus et magister sententiarum. sec⁹ thomas (ii. p. q. xlvij. ar. iii.) et magister Alexander de hali

et nicolaus de lyra. omnes expo-
nunt de subtractione pectōis.
Dicitur enim christus derelictus
qz expositus manibus impioruz
non aut dictum est ratione sepa-
rationis facte. Pz hoc qz vt vo-
lunt tam magister sententiaz q
alexander de halis hec verba di-
xit xps adhuc viuens in cruce.
¶ Preterea dicit ides franciscus
q quarta separatio fuit sangui-
nis a diuinitate. quia vt inquit p
figno. Non enim possumus dice-
re q christus remansit effusus in
triduo illo super terram ppter
sanguinem ibi existentem. Hoc
etiam non videtur bene dictum.
¶ Tum primo qz ipse christus ait
per pphetam. ps. xxi. Ego aut si-
cut aqua effusus sum et dispersa
sunt omnia ossa mea qd glo. que
est augustini exponit de christo.
Sicut ergo ratio corporis dz
iacuisse in sepulcro ita et modo
ratio sanguinis effusi de eo po-
terat dici effusus super terram.
¶ Tum scdo quia non stat illud qd
timuit franciscus sequi. qz non
oportet qd omne qd pdicatur de
eo qd est unitum verbo. predicet
de verbo omnibus modis. Unde
lz anima semper manserit unita
verbo. no dicit qd verbum sit ani-
ma aut sit forma corporis aut q
fuisset separata a corpore sicut
erat anima. aut qd esset corpus et
separatum ab anima. et ita licet
sanguis esset unitus diuinitati.
non sequit qd diuinitas esset san-
guis aut qd fuisset effusa super

terraz. sed bene sequitur qd erat
habens sanguinem effusum sup
terram. Quod autē sanguis xpi
q in passione christi fuit effusus
semper mansit diuinitati unitus
infra ostendemus. ¶ Secundus
modus dicendi est. qd totus san-
guis christi in eius passione pro
redemptioe humani generis ef-
fusus. fuerit in resurrectione re-
assumptus. Ille modus dicendi
est beati thome tam in tertia p
te. q. liiij. Car. iij. ad. iij. Et quoli-
beto. v. ar. v. vbi ad hoc proban-
dum triplici ratione vtitur. qua-
rum vna accipitur ex etate chri-
sti patietis. Passus est enim in p-
fectissima etate in qua maxime
ea que in homine inueniunt ad
veritatem humane nature perti-
nere videntur tanq ad maximas
perfectionem adducta. ¶ Scda
ratio sumitur ex merito passio-
nis christi. Si enim sanctorum
martyru ille partes in quibus p
christo passionem sustinuerunt
quandam priuilegiatum fulgo-
rem habebunt. vt dicit Aug. de
ciui. dei. xxiij. libro. multo perfe-
ctius sanguis christi quem pro
pter salutem humani generis ef-
fudit ad gloriosam resurrectio-
ne tot reparat est. ¶ Tertia ro
pot sumi ex ipsa nature passionis
xpi. Sanguis em in passioe effu-
sus humanum genus sanctifica-
uit. sm illud ad Heb. vlt. Jesus
vt sanctificaret p sanguine suuz
pplm extra porta passus est. hu-
manitas aut christi saluiferam

In die resurrectionis domini.

habuit virtutē ex virtute sibi vni-
ci. vt dicit Damasc. iij. li. Vñ ma-
nifestū est q̄ sanguis in passione
effusus q̄ maxime fuit salubris
fuit diuinitati vni. ⁊ ideo oportet
vt in resurrectione iungeret
alijs humanitatis partibus. Nec
oia sanctus thomas (quolibeto
pallegato.) Itē quarto in tra-
ctatū eiusdem sniam potest eadē solu-
tio sic pbari. Resurrectio nostra
conformis est resurrectioni xp̄i
fm̄ illud Phil. iij. Reformabit
corpus humilitatis nostre confi-
guratum corpori claritatis sue
sz ad corpus nostrum in resurre-
ctione redibit totū qd̄ fuit de ve-
ritate humane nature. ergo san-
guis xp̄i effusus cuz fuerit de in-
tegritate humane nature ⁊ resur-
rectione eius ad corpus redijt.
Nec videtur sustinendum q̄ xp̄i
sanguis in passione effusus pro
redemptione humani generis nō
fuerit de veritate humane natu-
re in christo. Tum qz ex hoc seq̄-
retur q̄ xp̄s dederit in precium
redemptionis humani generis
id qd̄ nō fuit de veritate huane na-
ture assumpte sz alienū ⁊ ita ip̄e
non fuisset p̄ciū nostre redēptio-
nis cum nihil de suo dederit. qd̄
est absurdum cū contradicat illi
qd̄ beat⁹ petr⁹ inqt. s. Pet. p̄mo.
Redempti estis p̄cioso sangui-
ne agni incontaminati ⁊ imma-
culati iesu christi. Plane si san-
guis effusus in passione pro re-
demptione humani generis non
pertinebat ad veritatem huma-

ne nature eius. non diceret san-
guis agni incontaminati. nec di-
ctus fuisset p̄ciosus. Preterea
q̄ taliter dicētes male dicere vi-
deant. Pro quo notandū q̄ ali-
quid d̄ de veritate humane na-
ture duplicif. Vno modo id qd̄
formam humanam actu partici-
pat. sicut caro ⁊ ossa. Alio modo
d̄ de veritate humane nature id
sine quo natura remanere ⁊ dur-
rare ⁊ seruari nō posset sicut san-
guis. Vñ de sanguine d̄ Leuit.
xviij. Aia. i. vita carnis in sangui-
ne est. vbi glo. Nicolai de lyra
cit. Vita in sanguine principali-
ter cōsistit. Vñ a philosophis et
medicis d̄ sanguis sedes anime
Qd̄ sanct⁹ thomas in. iij. dif. q̄.
(in fine exponēdo litterā) dicit
q̄ potest intelligi. vno modo q̄
sedes anime dicat̄ conseruatio
vite que est per sanguines. Alio
modo qz sanguis est potentia
tum. qz per actū nutritiue virtu-
tis in mēbra conuertit. Tertio
modo qz per sanguines in corde
generatū vitis operatio in oia
mēbra dist. h̄. vt p̄bs dicit in
libro de animalib⁹. hec ille. Sz
quibus manifeste p̄ q̄ negātes
simpliciter sanguinem nō perti-
nere ad veritatē humane nature.
maxime in xp̄o nō bene dicunt.
sz erāt. Itē hunc modū dicit
sancti thome. s. q̄ totus sanguis
christi effusus in sua passione in
resurrectione sua fuerit reassum-
ptus sequitur magister iohes de
poliaco. iij. quolibeto suo. vbi

videtur quod hora passionis non erat in christo aliquis sanguis superfluous. et sic totus sanguis quem tunc habuit ad veritatem et perfectionem humane nature pertinebat. et per consequens totus qui effusus est in passione. in resurrectione fuit reassumptus. ¶ Hinc autem modum dicendi consequentes ponemus duas conclusiones. Prima est quod sanguis effusus in passione pro redemptione generis humani non fuit separatus a diuinitate. Ista conclusio quod videtur esse fundamentum huius materie probatur multipliciter. ut per banimum coram papa pio cum fuit ista materia disputata coram sanctitate eius et diuinis cardinalibus. ¶ Primo sic. ex illo Matthei. xxvi. Hoc est corpus meum quod pro vobis tradetur. et hic est sanguis qui pro vobis effundetur. Et quibus verbis christi eadem videtur esse unitas inter sanguinem effusum et sanguinem viuum. que fuit inter corpus viuum christi et corpus mortuum. scilicet corpus mortuum et corpus viuum christi fuit unum et idem unitate suppositi. ergo sanguis effusus et sanguis viuus christi fuit vnus unitate suppositi. quod non esset si sanguis effusus in passione fuisset a diuinitate separatus. consequentia est bona. et antecedens per vtraque parte. alias dabitur quod sanguis effusus esset alius suppositaliter quam sanguis viuus christi. quod non videtur conuenienter dictum. ¶ Secundo sic. sanguis christi effu-

sus in passione fuit precium sufficientens redemptionis humane nature. ergo non fuit a diuinitate diuisus. consequentia est bona antecedens per ex illo. i. Cor. vi. Empti enim estis precio magno. quia sufficienti. scilicet sufficienti precium redemptionis non potuit esse aliqua virtute creata. vnde necesse est quod virtute diuina. Vnde ex hac ratione sumitur hec necessitas incarnationis. Vnde sanctus thomas super illud pauli. i. Cor. vi. Empti estis precio magno. dicit. Dicitur autem precium redemptionis magnum. quia non est corruptibile. sed eternam habens virtutem. cum sit sanguis dei eterni. ¶ Tertio. sanguis effusus fuit incorruptibilis. Per tamen ex illo psalmo. Que utilitas in sanguine meo cum descendero in corruptionem. Tunc ex illo. i. Pet. i. Non corruptibilibus auro et argento redempti estis sed precioso sanguine etc. sed ista incorruptio non inherat ei ex naturali virtute. ergo necesse erat ex virtute diuinitatis sibi vnite. Vnde sanctus thomas super illud pauli. i. Cor. vi. prime inductum dicit. quod sanguis est incorruptibilis eternam habens virtutes etc. ¶ Quarto. sanguis christi qui datur nobis sumendus sub sacramento est idem sanguis qui effusus est a corpore christi in remissionem peccatorum. sed iste est vnitus diuinitati. ergo etc. ¶ Quinto actio et operatio arguunt virtutem in operante. scilicet san-

In die resurrectionis domini.

guis christi operatus est remissionem peccatorum. Apoc. i. Diligit nos et lauit nos in sanguine. Item lotionem culparum operationes regni celestis. ut testatur aplos ad Heb. ix. ergo necesse est dicere quod fuit diuinitati vnitus. consequentia est bona. quia cum tales operationes sint supernaturales et diuine. necesse arguit in operante virtutem diuinitatis. ergo sanguis ipse semper fuit diuinitati vnitus. In sancto thoma super illud apostoli ad Heb. ix. Christus assisens pontifex per proprium sanguinem introiuit semel in sancta eterna redemptione inuenta. dicit sic. Per istum sanguinem redempti sumus et hoc in perpetuum quia virtus eius est infinita. Item nicolans de lyra dicit sic. Sanguis christi ex vnione ad suppositum diuinum contrahit quandem infinitatem virtutis. Dec ille. Sexto sic. nullus sapiens medicus subtrahit a medicina suam virtutem qua debet sanare vulnus. cui est applicanda. hoc patet. sed verbum dei est sapientissimum medicus. et sanguinem suum ordinant effundendum in medela humani generis egrotantis. Dicit enim augustinus in libro contra quinq; contraria hostium. Fusus est sanguis medici et factum est medicamentum frenetici. Sed virtus medicine est ipsa diuinitas. ergo nullo modo est dicendum quod verbum dei separauerit diuinitatem suam a sanguine quem effudit in medicamentum humani generis. Septimo. perungere dignitatem sanguinis christi effusi in passione christi pro deprende nostra est derogare potestati fidei christiane. cum beatus petrus vocat eum preciosum paulus magnam precium. Sanguinem effusum in passione pro redemptione humani generis dicitur separatum esse a diuinitate est paruitate dignitatis eius. ut patet. quia eius dignitas attenditur ex vnione ad diuinitatem. sicut separare lapidem preciosum ab anulo est minueret preciositatem et valorem anuli. ergo nullo modo est audentur credere christi sanguinem in passione effusum pro redemptione humani generis fuisse a diuinitate separatum. Octavo sic. Damascenus. Anathema sit qui dicit verbum deposuisse quod mel assumpsit. quod intelligitur est de eo quod ad vnitatem positalem est assumptus. et hoc est. sed sanguis christi in passione effusus. cum pertineat ad integritatem humane nature. simul vnitus diuinitati christi. non fuit ab eo separatus. Non sic. deus nihil agit frustra. nusquam natura. quia cum sapientie ditissimus sit. omnia ordinat cum ratione. sed nulla ratio sufficiens potest assignari. quod sanguis effusus in remissionem peccatorum derelinquatur a diuinitate. nec aliqua utilitas. sed per

ista parte sūt rationes. est aucto-
 ritas. est utilitas publica. s. redē-
 ptio humani generis. ergo &c.
 ¶ Decimo sic. nullum suppositū
 est assumptibile a verbo dei. sed
 si sanguis christi fuisset a diuini-
 tate separatus esset suppositū
 per se subsistens ergo nullo mo-
 do fuisset reassumptus. qd̄ est he-
 reticum. ¶ Secūda conclusio que
 sequitur ex precedenti est. q̄ to-
 tus sāguis christi effusus in pas-
 sione pro redemptione huma-
 ni generis. reassumptus fuit in
 resurrectione ei⁹. Ista conclusio vt
 dixim⁹ est sc̄ti thome taz i tertia
 parte q̄ in quolibeto. Et supra
 probata est rationibus ei⁹ quat-
 tuor. Nunc autem probatur sic
 breuiter. Primo vt parum ante.
 Nullum suppositū est assumpti-
 bile a verbo dei. vt pz. sed si san-
 guis effusus in passione p qua-
 cūqz parte separatus esset. a di-
 uinitate. esset suppositum per se
 existens. ergo talis nullo modo
 reassumeretur in resurrectione.
 quod est hereticum. ¶ Secūdo sic.
 si sanguis christi effusus in pas-
 sione pro redemptione humani
 generis pro parte aliqua nō re-
 assumeretur in resurrectione. s; z
 remaneret in terris. queritur qd̄
 erit de eo in fine seculi. nō est di-
 cendum q̄ corruptatur. nec q̄
 tunc reassumatur. quia resurre-
 ctio christi non iterabitur. ergo
 sequitur q̄ totus sanguis in pas-
 sione effusus pro redemptiōe hu-
 mani generis fuit reassumptus

in resurrectione. ¶ Nunc est di-
 cendum ad ratiōes in oppositū.
 ¶ Ad primam respōdetur negā-
 do consequentiaz. quia sanguis
 ille qui in aliquib⁹ ecclesijs di-
 citur reservari. non fuit qui flu-
 xit de latere christi. sed qui mi-
 raculose dicit effluxisse de qua-
 dam imagine christi percussa. vt
 dicit sanctus thomas in tertia
 parte. Vel qui dicitur effluxisse
 de hostia consecrata percussa a
 quodam iudeo. vt dicit iohānes
 de poliaco. vbi supra. ¶ Ad secū-
 dam que est confirmatio. respō-
 detur etiam negando consequē-
 tiam. Et ratio est. quia fortassis
 qui talē sanguinem adorant nec
 credunt q̄ ille effluxisset de late-
 re christi. sed emanasset aliunde
 sicut dictus est. Unde iohannes
 de poliaco respondens predicto
 argumēto. dicit sic. q̄ si illi apd̄
 quos est talis sanguis assererēt
 q̄ fluxisset de corpore domini. ma-
 le facerent. cum oppositum vt di-
 xi probabilius sit. s; si ostendāt
 adorandum. non videtur pericu-
 lū. quia ille sanguis vel d; efflu-
 xisse ex quadam imagine christi
 percussa in contumeliam christi
 vel fluxisse de quadam hostia cō-
 secrata puncta in h; pi contume-
 liam. sicut accidit in vico iudeoz
 Parisius. si ergo fluxerit de cor-
 pore xpi potest & d; adorari ado-
 ratione latrie sicut sacratissima
 reliquia xpi. si fluxit de imagine
 christi aut hostia consecrata. qz
 talis fluxus omnino fuit mira-

In die lune resurrectionis.

enlosus. representas xpi passionē
et ipsum xpm passum. ideo etiā
debet adorari adoratione latric
nō ppter se s; ppter xpm passū.
et eius passionē quaz representat
sicut etiā xpi imago. Et ideo si
ue fluxerit de corpore christi si
ue non. non est error nisi asserat
q̄ de corpore xpi fluxerit. qd̄ vt
puto non faciūt. Nec Jobes de
poliaco. ¶ Ad tertiā r̄ndetur. s; q̄
etiā alij humores resurgent s; ab
latis qualitatibus eorū. ¶ In
Augu. Valer em̄ diuina potētia
de ista visibili atq; tractabili na
tura corporū quibusdā manentis
bus auferre quas voluerit qua
litates vt absit labes s; corru
ptionis. absit effigies. absit mo
tio absit fatigatio. absit vicendi
tas. Et hoc de ista questione pro
nunc. ¶ Cōfirmat aut̄ totum qd̄
dictum est id qd̄ legitur in dire
ctorio inquisitionis q̄ clemens
sextus informatus p̄ patrem ni
colaum roselli ordinis p̄dicato
rum inquisitorē heretice prauis
tatis in p̄tibus arogantie et cata
lonie q̄ in catalonia in ciuitate
barcinonensi. publice p̄dicaba
tur q̄ in sanguine xpi aspero in
parasceue non remansit diuini
tas. nec sāguis ille erat deifica
tus habito solemnī p̄silio magi
stroꝝ et alioꝝ mādauit p̄ suas
patentes litteras dicto inq̄sitori
quatinus dictum articulū vt he
reticalem et erroneū faceret pub
lice reuocari atq; solemniter cō

demnari. et sic ipse inquisitor fe
cit in ecclesia cathedrali publice
barcinonensi dictum articulū
velut hereticalem condemnari.
hoc in directorio inquisitionis.

In die lune legit ead̄ geluz. In illo tpe. Dicitur ex discipulis et. Lu. xxv. Circa qd̄ p̄ disputari fo
queres q̄
nes. ¶ Prima vtrū pueniēs fuit
vt xps. i alia effugiet discipulis
appareret. ¶ Secūda. vtrū pueniēs
fuit q̄ xps veritate resurrexerit
ctiois sue argumentis p̄bau
rit ¶ Tertia. vtrū argumentū
q̄ xps iduxit sufficere manū
stauerit resurrectionis ei⁹

D prima questione p̄cedit. ¶ q. lv. ar. iii. Et videtur qd̄ xps nō debet in alia esse apparere. ¶ q. lxxv. ar. i. mo sic. Non potest apparere quid fin veritate nisi qd̄ est. ¶ christo nō fuit nisi vna effigies si ergo in alia apparuit non fuit apparitio vera sed ficta. sed hoc est incōueniens xpo. qz vt dicit Augustinus libro. lxxv. q. Et fallit veritas non est. Est autem